

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **E. K., s. r. o.**, so sídlom v B., zastúpený T. K., s. r. o., so sídlom v B., proti odporkyni **S. S.**, naposledy bytom v B., zastúpenej opatrovníčkou R. G., zamestnankyňou Okresného súdu Bratislava V, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Z., so sídlom v P., **o zaplatenie 1.126,53 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 24 C 238/2011, o dovolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 6. júna 2013 sp. zn. 9 Co 204/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Vedľajší účastník je povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy dovolacieho konania vo výške 39,25 Eur k rukám jeho právneho zástupcu.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava IV rozsudkom zo 6. februára 2012 č. k. 24 C 238/2011-85 zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.126,53 Eur spolu s ročnými úrokmi vo výške 8,5 % zo sumy 299,39 Eur od 01.03.2008 do zaplatenia, zo sumy 318,08 Eur od 01.04.2008 do zaplatenia, zo sumy 187,84 Eur od 03.05.2008 do zaplatenia a zo sumy 1,99 Eur od 28.06.2008 do zaplatenia. Odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 232,66 Eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že právny predchodca navrhovateľa a odporkyňa dňa 13. decembra 2007 uzatvorili Zmluvu o pripojení v zmysle zákona č. 610/2003 Z. z.

o elektronických komunikáciách, v zmysle ktorej právny predchodca navrhovateľa aktivoval a poskytol odporkyňi mesačný program *Pre mňa 70* a akciový mobilný telefón zn. Nokia 2630 black za symbolickú 1,- Sk s DPH. Trhová cena mobilného telefónu bola v čase uzavretia Zmluvy o pripojení 3.590,- Sk. Odporkyňa porušila dohodnuté zmluvné podmienky plniť si svoje peňažné záväzky riadne a včas, čím je vznikol dlh vo výške 807,30 Eur. Porušením zmluvnej povinnosti vznikol právnenému predchodcovi navrhovateľa v zmysle článku II. Bodu 2.3 Dodatku nárok na zmluvnú pokutu vo výške 319,23 Eur. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie vedľajšieho účastníka rozsudkom zo 6. júna 2013 sp. zn. 9 Co 204/2012 rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že odporkyňu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi sumu 321,22 Eur s úrokom z omeškania 8,5 % ročne zo sumy 1,99 Eur od 28.6.2008 do zaplataenia a zo sumy 319,22 Eur od 26.5.2008 do zaplataenia. Vo zvyšnej časti napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh zamietol. Odporkyňi náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 104,48 Eur k rukám právneho zástupcu. V odôvodnení rozsudku sa zaoberal dôvodnosťou námietky premlčania vo vzťahu k uplatnenému nároku vznesenou vedľajším účastníkom. Dospel k záveru, že k premlčaniu uplatneného práva došlo v prípade nárokov na zaplataenie súm 299,39 Eur, 318,08 Eur a 187,84 Eur vzniknutých titulom hovorného, kedy všeobecná trojročná premlčacia doba začala plynúť nasledujúci deň po splatnosti faktúr, t. j. 1.3.2011, 1.4.2011 a 3.5.2011 (správne má byť 1.3.2008, 1.4.2008 a 3.5.2008 – poznámka dovolacieho súdu) a návrh na ich zaplataenie bol podaný až dňa 20.5.2011. U práva na zaplataenie hovorného vo výške 1,99 Eur, splatné dňa 27.6.2008 a zmluvnej pokuty vo výške 319,23 Eur, splatnej dňa 25.5.2008 všeobecná trojročná premlčacia doba márne neuplynula. Zmluvnú pokutu posudzoval s prihliadnutím na konkrétne okolnosti, či jej dojednanie medzi zmluvnými stranami nespôsobilo hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech slabšej strany, t. j. odporkyne. Zmluvná pokuta predstavovala nielen sankciu za porušenie zmluvných povinností odporkyňou, ale predstavovala aj náhradu škody za poskytnutý akciový telefón. Nebolo bez významu, že odporkyňa uzavrela predmetnú zmluvu dňa 13.12.2007 a svoju zmluvnú povinnosť uhrádzať cenu za poskytnuté telekomunikačné služby riadne a včas porušili už vo februári 2008, kedy sa prvýkrát dostala do omeškania s plnením, následne

si túto svoju povinnosť nesplnila v mesiaci marec 2008 a tiež v mesiaci máj 2008. O trovách konania rozhodol na základe § 224 ods. 1 a 2 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 2 O. s. p.

Rozsudok odvolacieho súdu proti prvému výroku rozsudku dovolaním napadol vedľajší účastník. Navrhol, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Prípustnosť odvolania odôvodnil ustanovením § 238 ods. 1 O. s. p., v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. Dovolanie podal aj z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.), odvolací súd rozhodol v rozpore s európskou líniou ochrany spotrebiteľa, v rozpore s právnymi aktmi EÚ ako aj vnútroštátnymi normami, lebo priznal navrhovateľovi plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky.

K dovolaniu vedľajšieho účastníka sa vyjadril navrhovateľ. Zastával názor, že vedľajší účastník nie je oprávnený na podanie dovolania voči rozsudku. Odporca, resp. opatrovník odporcu voči súdu prvého stupňa odvolanie nepodal. Odvolanie podal len vedľajší účastník. Poukázal na uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7 Cdo 151/2012 a sp. zn. 6 Cdo 30/2012. Vedľajší účastník v zmysle § 201 O. s. p. má právo podať odvolanie iba v tých prípadoch, kedy z hmotnoprávneho predpisu vyplýva výslovne spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkmi. Medzi odporcom a Združením zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi nimi, odvolanie vedľajšieho účastníka je možné považovať za podané neoprávnenou osobou. Opatrovník odporcu sa k odvolaniu nevyjadril, teda neposkytol súhlas s podaným odvolaním. Túto nečinnosť opatrovníka nemožno posudzovať ako konkludentný súhlas s podaným odvolaním a poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 233/2008. Súhlasil s posúdením zmluvnej pokuty v rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave. V zmysle zmluvy o pripojení v znení dodatku bol odporcovi poskytnutý mesačný program „Pre mňa 70“, v rámci ktorého čerpal výhody uvedené v dodatku a bol mu poskytnutý mobilný telefón v hodnote 3.590,- Sk len za cenu 1,- Sk. Odporca sa dostal do omeškania so splácaním faktúr za poskytnuté elektronické služby. Žiadal, aby dovolací súd dovolanie v zmysle § 243b ods. 1 O. s. p. dovolací súd zamietol. Domáhal sa aj trov dovolacieho konania, ktoré vyčíslil vo výške 39,25 Eur.

Súd prvého stupňa predložil spis Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o dovolaní vedľajšieho účastníka dňa 8. novembra 2013. Vyjadrenie

navrhovateľa bolo doručené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 9. decembra 2013. Dovolací súd vzhľadom na to, že vyjadrenie navrhovateľa k dovolaniu vedľajšieho účastníka neobsahovalo žiadne nové skutočnosti, ktoré už navrhovateľ neuvádzal vo svojich predchádzajúcich písomných, prípadne ústnych vyjadreniach, dovolací súd preto nepovažoval za potrebné vyjadrenie navrhovateľa zaslať odporkyni, resp. opatrovníčke odporkyne a vedľajšiemu účastníkovi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas vedľajší účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť opravným prostriedkom (§ 236 a nasl. O. s. p.).

V zmysle § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O. s. p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O. s. p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa vyhovel návrhu navrhovateľ v celom rozsahu a priznal mu všetky uplatnené nároky. Navrhovateľ sa domáhal vyúčtovaných cien za poskytnuté telekomunikačné služby na základe vyúčtovacích faktúr č. 1000351839 na sumu 299,93 Eur so splatnosťou 29. februára 2008, č. 1000426713 na sumu 318,08 Eur so splatnosťou 31. marca 2008, č. 1000519774 na sumu 187,84 Eur so splatnosťou 2. mája 2008, č. 1000749256 na sumu 1,99 Eur so splatnosťou 27. júna 2008 s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od splatnosti jednotlivých faktúr a zmluvnej pokuty vo výške 319,23 Eur, spolu istina vo výške 1 126,53 Eur.

Odvolačí súd priznal navrhovateľovi nároky uplatnené za poskytnuté telekomunikačné služby na základe vyúčtovacej faktúry č. 1000749256 na sumu 1,99 Eur so splatnosťou 27. júna 2008 s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od jej splatnosti a zmluvnú pokutu vo výške 319,23 Eur, spolu istina vo výške 321,22 Eur. Vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol. Z uvedeného vyššie je nesporné, aj keď došlo k zmeňujúcemu rozsudku, že v nároku na zaplatenie sumy 1,99 Eur spolu s úrokom z omeškania a nároku na zmluvnú pokutu vo výške 319,23 Eur odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v týchto nárokoch potvrdil (I. výrok rozsudku odvolacieho súdu). K zmene rozhodnutia došlo len v časti, ktorou bol návrh navrhovateľa zamietnutý.

V danom prípade preto dovolaním vedľajšieho účastníka nie je napadnutý zmeňujúci výrok rozsudku odvolacieho súdu, ale taký výrok rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol rozsudok súdu prvého stupňa v časti potvrdený. V danom prípade dovolaním vedľajšieho účastníka nie je napadnutý zmeňujúci výrok rozsudku odvolacieho súdu. Rozsudok odvolacieho súdu v jeho prvom výroku nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 a 3 O. s. p., pretože nejde o zmeňujúci, ale potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné. Dovolanie nie je prípustné ani podľa § 238 ods. 2 O. s. p. z dôvodu, že dovolací súd vo veci doposiaľ nerozhodoval.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O. s. p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O. s. p., ale zaoberal sa aj otázkou, či konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p., t. j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré možno začať len na návrh, o prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, či o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným. Takéto vady konania v dovolacom konaní zistené neboli.

Vedľajší účastník existenciu procesných väd konania v zmysle § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. netvrdil a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Vedľajší účastník ďalej namietal, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho interpretoval alebo zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci (omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav) je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O. s. p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby tvrdenie dovolateľa bolo opodstatnené, nimi uvádzané skutočnosti by mali za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, nezakladali by ale prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd použil na zistený skutkový stav správny právny predpis a či ho správne aplikoval, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad v danej veci nejde.

V dovolacom konaní nebol vedľajší účastník úspešný. Právo na náhradu trov vzniklo navrhovateľovi (243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p.). Dovolací súd preto zaviazal vedľajšieho účastníka k náhrade trov právneho zastúpenia navrhovateľovi vo výške 39,25 Eur.

Navrhovateľ si uplatnil trovy právneho zastúpenie za jeden úkon právnej služby vo výške 29,88 Eur spolu s DPH a režijný paušál vo výške 9,37 Eur, spolu 39,25 Eur.

Hodnota jedného právneho úkonu v zmysle § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. je 24,90 Eur + 4,98 Eur DPH, spolu 29,88 Eur. Hodnota režijného paušálu pre rok 2013 je 7,81 Eur + 1,56 Eur DPH, spolu 9,37 Eur (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. decembra 2013

JUDr. Ľubor Š e b o, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková